

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Липень 1949 р.

Ціна 2 крб.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 19 (56) Липень 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

Р. Глієр

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії

Лібретто **А. Єрмолаєва.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Асистент постановника — **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина I

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

Не добившись зізнання, японський офіцер удається до катування.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одежу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель. Зморені, голодні, змучені кулі не мають сили продовжувати розвантажування корабля. Наглядачі б'ють їх.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю помагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та ловкістю, силою і бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлоатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана. Це почуття вона виявляє в танку, який присвячує радянському капітанові.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана, що оцінив її вдячність і був захоплений її танком.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути. Слідом за нею зникає і він з комендантом.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана. Для них він — ворог, але для кулі капітан — друг, захисник народу.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гаря-

чої подяки, гарячої дружби, яку вони відчули до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки. Це — відповідь на подяку, це танок радісних і вільних людей щасливої радянської країни.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився. Подивившись танці китайських дівчат, він пішов.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара, і матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страхітні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина 6

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки — тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави.

Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тая-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

Корабель відпливає з порту.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Європейка — **І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай.** Капітан — **О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — **Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — **О. Галкін, П. Плавник.** Кочегар — **О. Галкін, С. Люлін.** Китаєць-революціонер — **М. Ізотов, К. Троїцький.** Участь беруть: **М. Алексеєва, М. Алейніков, В. Бакла-**

нова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гузовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, Л. Камишнікова, О. Кисенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко та весь склад балету.

Соло на скрипці — **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер.** Соло на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер.** Соло на арфі — **А. Гельрот.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія І. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються в танці молоді.

Дія II. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танками орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Дія III, к а р т и н а 1. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націляючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

К а р т и н а 2. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов у цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами.

Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорі сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати-слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди—**О. Горохов, К. Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар—**М. Ізотов, О. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Пєтров.**

М. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент—засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення нар. художника УРСР **О. Хвостова.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А. Гірмана.**

Режисер — **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстер—**В. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкотом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусаніну провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину, і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушають рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна, і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою

любиму батьківщину. Розвидняється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР. Антоніда — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; С. **Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Богдан Собінін — **З. Канзбург, Є. Рекало.** Ваня — **Т. Барбітова, Е. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. Григор'єв**, **Г. Коваль.** Гонець—**М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков.** Ратник - заспівувач — **М. Григор'єв.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бєльського.**

Диригент — **П. Славинський**, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава **В. Будневича**, засл. арт. УРСР.
Художник — **Д. Овчаренко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія І. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають відпочивати. Та скоро вони прокидаються— кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському, та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна-лебідь. Салтан просить її зробити чудо—«чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** заслужений артист УРСР; **П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова. К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, Є. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія І, картина І

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі Мефістофеля („Фауст“).

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем. Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, Є. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт БАРСР **П. Славинський.**

Режисер—**П. Давидов.**

Капітальне поновлення худ. оформлення художника **І. Портнова.**

Сценічна редакція **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Хормейстер—**Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, Т. Літінська.** Татьяна—**В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга—**Т. Барбітова, Є. Носенко.** Няня — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; Є. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онєгін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний—**Г. Коваль.** Зарецький—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія І. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі — руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавних.** Лихий геній Ротбард—**О. Горохов, О. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеєв, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семинаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

П. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за О. Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі А. Пірадової.

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут, заслужений артист** УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін. Н. Малков.** Чаплицький — **М. Державін, В. Хворост.** Нарумов—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**Л. Колодуб, В. Павленко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець. Амур**—Света **Саркісянс.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент —**П. Баленко.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, **циганка—А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Т. Барбітова.** Дон Хозе, сержант—**В. Совалов, З. Канзбург.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро — **Г. Коваль, Н. Неймарк;** Ромендадо — **П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**М. Державін, Д. Діссар.** Моралес, сержант — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, **селянська дівчина з** Навари — **В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес—**Є. Івіна, Л. Колодуб. Т. Літінська;** **Фраскіта—С. Мостова,** лаур. Всесоюзн, конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Барадерро—**Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. **УРСР І. Штейнман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — П. Шигимага.

Танці в поставі О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Є. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков,** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Дж. Верді

АІДА

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Веде виставу **С. Пєтров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

Радамес — **Є. Рекало.** Аіда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—**П. Баленко.**

Постава **А. Геращенка.**

Художник—**Н. Соболь.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX ст.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль—**М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга—**В. Хворост.**

В танця беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семинаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Бруштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**І. Морштейн, Д. Риков,** кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ ТЕАТР КРАСНОЙ АРМИИ

(помещение театров им. Шевченко и Музкомедии)

Ю. Чепурин

ПОСЛЕДНИЕ РУБЕЖИ

Пьеса в 3 действиях, 5 картинах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссеры — **И. Ворошилов** и **Д. Тункель.**

Художник—заслуженный деятель искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Климов, командир дивизии — **Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Жилин, начальник штаба— **С. Кулагин.** Тульчин, командир полка — **И. Каменский.** Семен Лагутин, инструктор политотдела — **Е. Быкадоров, А. Ряполов.** Бойцы: Кудров — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР, Ножкин — **В. Зельдин.** Деньдобрый—**Ф. Шиманский.** Фокин—**А. Герасимов.** Сокол, ад'ютант Климова — **А. Хайретдинов.** Зоя, работник полевой почты — **Л. Касаткина.** Офицер связи — **А. Мальков, Н. Пастухов.** Девушка 1-я — **М. Пастухова-Дмитриева.** Девушка 2-я—**Г. Островская.** Девушка 3-я — **О. Кравцова.** Девушка 4-я — **Л. Фетисова.** Уорн, командующий американской армией— **С. Корнев, А. Хохлов,** нар. арт. РСФСР. Виллард, командир американской дивизии — **Н. Неронов, А. Хованский,** засл. арт. РСФСР. Эдгар, его племянник — **А. Попов.** Мартин, начальник штаба Вилларда — **М. Перцовский, Н. Хрусталев.** Стивенс, адъютант Вилларда — **П. Полев, Ф. Савостьянов.** Джим Поол, фоторепортер — **Я. Халецкий.** Риджи, командир саперной роты — **П. Бондарев.** 1-й офицер — **В. Кручинин.** 2-й офицер — **Г. Коптев.** Джо, негр шофер Вилларда — **Р. Ракитин, А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Мюллер, немецкий генерал — **Г. Румянцев.**

Ведет спектакль **Н. Шматков.**

Джо, негр-шофер — засл. арт. РСФСР А. Ходурский, Ножкин — В. Зельдин. („Последние рубежи“).

А. Барянов

НА ТОЙ СТОРОНЕ

Пьеса в 4 актах

Постановка — **В. Канцеля.**

Режиссер — **А. Харламова.**

Художник — засл. деятель искусств **И. Федотов.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА и ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генерал-майор Батурин, нач. разведоуправления штаба фронта — **С. Кулагин, Б. Нечаев,** засл. арт. РСФСР; **Г. Румянцев.** Майор Игнатьев, офицер военной разведки — **М. Майоров.** Лейтенант Николаева (она же Драгоева), младший офицер связи — **М. Пастухова.** Адъютант генерала Батурина — **И. Петров.** Военврач — **Н. Телешев.** Советские бойцы: **Ю. Аранович-Васильев, М. Гаазе, В. Гейшин, Н. Галкин, В. Дмитриев, Л. Черток, Д. Юффа.** Мудзимура, полковник генерального штаба — **П. Константинов,** засл. арт. РСФСР; **Р. Ракитин.** Сугияма, офицер японской военной миссии — **П. Малек, Р. Ракитин.** Фурута, офицер японской военной миссии — **П. Полев.** Пожилая японка — **М. Пастухова-Дмитриева.** Молодая японка — **А. Котельникова, Г. Островская.** Пржедецкий, белоэмигрант, сотрудник японской разведки — **Н. Неронов.** Кислов, белогвардейский генерал — **В. Благообразов, Н. Старостин.** Болдырев, заключенный — **А. Попов, Г. Сорокин.** Федосеев, личный ординарец генерала Кислова — **Н. Елизаров.** Беляева (Катя), эмигрантка — **Л. Фетисова.** Нецветаев, сотрудник японской военной миссии в Манчжурии — **В. Сомов.** Мансуров, сотрудник японской военной миссии в Мачжурии — **М. Перцовский, А. Ряполов.** Лаврова Инна, эмигрантка — **Е. Гришко, О. Кравцова.** Неизвестный посетитель — **П. Бондарев.** Молодой человек — **Е. Быкадоров, Н. Каменский.** Девушка-белошвейка, эмигрантка — **Л. Касаткина, А. Котельникова.** Певица — **Н. Володко.** Аккомпанемент на гитаре — **В. Кручинин.** Японский офицер — **А. Белов, М. Гаазе.** Японские солдаты — **В. Дмитриев, Г. Скоробогатов.** Метрд'отель — **С. Лисовский.**

Лейтенант Николаева (она же Драгоева) — М. Пастухова. Девушка-белошвейка, эмигрантка — Л. Касаткина.

(„На той стороне").

ДАВНЫМ-ДАВНО

(Питомцы славы)

Героическая комедия в стихах, в 4 актах

Постановка лауреата Сталинской премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссер — **Д. Тункель.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — лауреат Сталинской премии **Т. Хренников.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Азаров, майор в отставке — **Б. Нечаев,** засл. арт. РСФСР. Шура, его племянница — **Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР. Ржевский Дмитрий, гусарский поручик — **А. Иванов, Д. Сагал,** засл. арт. РСФСР. Иван, камердинер, б. денщик майора—**Н. Старостин.** Нурин, граф — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР; **А. Попов.** Васильев Давыд, гусарский полковник — **Н. Неронов,** Пелымов — **А. Мальков, Л. Черток.** Воронец — **И. Каменский, И. Панфилов.** Вельяминов — **А. Попов, Г. Сорокин.** Офицеры партизанского отряда Давыда Васильева: Горич— **П. Игнатенко.** Ершов — **С. Лисовский, Ф. Шиманский.** Станкевич — **Е. Быкадоров,** Ртищев — **М. Перцовский. А. Попов,** Хилков — **А. Герасимов, Н. Елизаров.** Казак — **Н. Макаренко.** Офицеры штаба корпуса: Черемисов — **С. Знаменский;** Неплюев — **П. Бондарев, Н. Хрусталев.** Кутузов, князь, фельдмаршал — **А. Хохлов,** нар. арт. РСФСР: Балмашов, генерал-адъютант — **Г. Румянцев.** Губернатор — **Б. Лесовой, Н. Хрусталев,** Зизи — **Т. Алексеева, О. Малько,** Кузины Шуры Азаровой: Надин — **М. Пастухова, М. Пастухова-Дмитриева;** Натали — **С. Терентьева, Л. Фетисова.** Полина—**Л. Касаткина;** Мими —**Л Касаткина, Г. Островская.** Жермон Луиза, французская актриса — **Н. Володко, Г. Островская.** Сальгари Винченто, лейтенант — **А. Хайретдинов.** Дюсьер, генерал — **В. Благообразов;** Офицеры штаба бригады Дюсьера: Лепелетье — **Ф. Савостьянов, С. Чекан;** Фош — **В. Сомов;** Арманьяк — **П. Бондарев, Я. Халецкий.** Капрал — **Д. Юффа.**

Спектакль ведет **М. Чернов.**

И. Прут

ТИХИЙ ОКЕАН

Пьеса в 3 действиях, 8 картинах.

Постановка — **Д. Тункеля.**

Художник — лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств РСФСР **Н. Шифрин.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Афанасьев Иван Ильич, капитан-лейтенант, командир подводной лодки „Дельфин“ — **С. Лисовский.** Афанасьева Вероника Ильинична, его старшая сестра — **А. Харламова.** Орлов Григорий Александрович, старший лейтенант, его помощник — **И. Каменский.** Денисов Михаил Иванович, капитан-лейтенант, начальник штаба дивизиона подводных лодок — **С. Чекан.** Денисова Анна Степановна, его мать — **В. Окунева,** засл. арт. РСФСР. Филиппов Иван Степанович, ее брат — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Дмитриев Константин Яковлевич, бывший водолаз — **Р. Ракитин.** Смирнова Елена Львовна, капитан медицинской службы — **Т. Алексеева.** Григорьев Фома Петрович, старшина группы торпедистов—**А. Иванов.** Григорьева Зинаида Трофимовна, его жена — **С. Терентьева.** Панычук Павло, торпедист — **Ф. Шиманский.** Грушевский Александр, торпедист—**А. Мальков.** Надя, его жена— **Л. Касаткина, Г. Островская.** Берман Иосиф, электрик — **Л. Черток.** Куракин Сергей, кок — **Н. Пастухов.** Пивоваров-первый, Пивоваров-второй — **С. Макаров.** Джибелли Вахтанг, трюмный — **В. Зельдин.** Егоров, лейтенант — **П. Игнатенко.** Акулов, завхоз базы — **Н. Старостин.** 1-й офицер — **В. Дмитриев.** 2-й офицер — **Ю. Аронович-Васильев.** Европеец — **Н. Хрусталев.** Японец — **П. Полев.**

Ведет спектакль **Э. Школьник.**

Лопе де-Вега

УЧИТЕЛЬ ТАНЦЕВ

Комедия в 3 действиях, 12 картинах

Перевод и обработка для сцены заслуженного деятеля искусств **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **В. Канцеля.**

Художник — засл. деят. искусств **И. Федотов.**

Композитор — засл. деят. искусств **А. Крейн.**

Танцы лауреата Сталинской премии, засл. арт. РСФСР **В. Бурмейстера.**

Режиссер-ассистент — **А. Харламова.**

Дирижеры — **Б. Шерман** и **С. Великов.**

•Альдемаро — В. Зельдин („Учитель танцев").

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Альдемаро, молодой дворянин — **В. Зельдин, В. Сомов.** Белардо, его слуга—**М. Перцовский.** Рикаредо, его двоюродный брат— **Г. Сорокин.** Альбериго, старый дворянин— **Б. Лесовой, Н. Неронов.** Его дочери: Флорела—**Т. Алексеева, О. Малько;** Фелисиана—**Л. Добржанская,** засл. арт. РСФСР; **О. Кравцова.** Тебано, муж Фелисианы — **В. Благообразов.** Вандалино, молодой дворянин—**М. Майоров, Г. Румянцев.** Тулио, его слуга — **Я. Халецкий, Д. Юффа.** Корнехо, дворецкий у Альбериго — **С. Знаменский, Н. Старостин.** Лисена, служанка Флорелы — **Г. Островская.** Андронио, слуга Альдемаро—**Ф. Савостьянов.** Слуги в доме Альбериго — **П. Игнатенко, П. Малек, Н. Пастухов.**

Ведут спектакль **М. Чернов, Э. Школьник.**

О. Гольдсмит

НОЧЬ ОШИБОК

перевод А. Д'Актиля

Комедия в 3 актах, 7 картинах

Постановка **И. Ворошилова.**

Художники — **В. Сахновский** и **А. Федоров.**

Режиссер — **Г. Лебедев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Чарльз Марлоу—**Б. Лесовой, Р. Ракитин.** Марлоу—**А. Попов.** Хардкэстль—**Ф. Савостьянов.** Миссис Хардкэстль — **Т. Жукова, В. Окунева,** засл. арт. РСФСР. Тони—**С. Кулагин.** Гастингс—**М. Майоров, Г. Румянцев.** Констанция — **Л. Касаткина, О. Малько, С. Терентьева.** Кэт — **Т. Алексеева, М. Пастухова.** Трактирщик — **Н. Елизаров, Н. Телешев, Н. Хрусталев.** Посетители: Дикк Муггинс, сборщик пошлин — **П. Полев;** Джек Сланг, лошадиный врач — **П. Бондарев;** Том Твист — **Ф. Шиманский;** Аминабад — **А. Окаемов, Д. Юффа.** Слуги Хардкэстля: — **Н. Макаренко, И. Панфилов, Я. Халецкий.** Горничные — **М. Пастухова - Дмитриева, Е. Гришко.** Слуги — **И. Каменский, П. Малек, Г. Скоробогатов.**

Ведут спектакль **М. Чернов, Н. Шматков.**

В. Шекспир

УКРОЩЕНИЕ СТРОПТИВОЙ

Комедия в 4 действиях, 12 картинах

Перевод **П. Гнедича.**

Постановка лауреата Сталинский премии, народного артиста СССР **А. Попова.**

Режиссура спектакля — **П. Урбанович** и **В. Благообразов.**

Художник — лауреат Сталинской премии, засл. деятель искусств **Н. Шифрин.**

Композитор — **А. Голубенцев.**

Дирижер — **Б. Шерман.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Баптиста Минола — **В. Благообразов.** Его дочери: Катарина — Л. Добржанская, засл. арт. РСФСР; Бианка — **Т. Алексеева, О. Малько, С. Терентьева.** Петручио — **А. Иванов, М. Майоров.** Грумио, его слуга — **Н. Старостин, С. Кулагин.** Гремио — **А. Ходурский,** засл. арт. РСФСР. Гортензио — **Я. Халецкий.** Винченцио — **Н. Неронов.** Люченцио, его сын — **А. Хайретдинов.** Их слуги: Транио — **В. Зельдин;** Бионделло — **А. Окаемов, П. Полев.** Старый педагог — **А. Попов, Н. Сергеев.** Портной — **Ф. Савостьянов.** Шляпник — **П. Бондарев, И. Панфилов.** Куртис — **Р. Ракитин.** Натаниэль — **Н. Макаренко.** Слуги Петручио: Филлипп — **Д. Юффа;** Иосиф — **В. Кручинин;** повар — **Н. Пастухов.** Родственник Баптисты — **Н. Телешев.** Жена Гортензио — **Т. Жукова.** Кормилица — **Е. Гришко.** Слуги Баптисты: Лючетта — **А. Котельникова;** Помпей — **П. Малек;** Адам — **В. Дмитриев.** Антонио — **И. Каменский, С. Лисовский.** 1-й страж — **Ю. Аронович-Васильев.** 2-й страж — **Г. Скоробогатов.**

Спектакль ведет **Э. Школьник.**

Винченцио—арт. Н. Неронов, Гортензио—арт. К. Нассонов, Петручио—арт. А. Иванов, Катарина—засл. арт. РСФСР Л. Добржанская.
„Укрощение строптивой".

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ.
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства"

БЦ 09998. **Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 578. Тираж 3000.**

Министерство пищевой промышленности СССР
"Главпарфюмер"

ТЭЖЭ

После бритья
обязательно
освежайте
лицо

ТРОЙНЫМ
ОДЕКОЛОНОМ

